

ያዕቆብም የላባ ልጆች ያሉትን ነገር። ያዕቆብ ለአባታችን የሆነውን ሁሉ ወሰደ፤ ይህንም ሁሉ ክብር ከአባታችን ከብት አገኘ ሲሉ ሰማ።

2 ፤ ያዕቆብም የላባን ፊት አየ፤ እነሆም ከእርሱ ጋር እንደ ዱሮው አልሆነም።

3 ፤ እግዚአብሔርም ያዕቆብን። ወደ አባትህ ምድር ወደ ዘመዶችህም ተመለስ፤ ከአንተም ጋር እሆናለሁ አለው።

4 ፤ ያዕቆብም ልኮ ራሔልንና ልያን ወደ በጎቹ ስፍራ ወደ ሜዳ ጠራቸው።

5 ፤ እንዲህም አላቸው። የአባታችሁ ፊት ከእኔ ጋር እንደ ዱሮ እንዳልሆነ አያለሁ፤ ነገር ግን የአባቴ አምላክ ከእኔ ጋር ነው።

6 ፤ እኔ ባለኝ ጉልበቴ ሁሉ አባታችሁን እንዳገለገልሁ ታውቃላችሁ።

7 ፤ አባታችሁ ግን አታለላችኋል፤ ደመወዜንም አሥር ጊዜ ለወጠ፤ እግዚአብሔር ግን ከፉ ያደርግብኝ ዘንድ አልፈቀደለትም።

8 ፤ ደመወዜህ ዝንጉርጉሮች ይሁኑ ቢለኝ በጎቹ ሁሉ ዝንጉርጉሮችን ወለዱ፤ ሽመልመሌ መሳዮቹ ደመወዜህ ይሁኑ ቢለኝ በጎቹ ሁሉ ሽመልመሌ መሳዮችን ወለዱ።

9 ፤ እግዚአብሔርም የአባታችሁን በጎች ሁሉ ነሥቶ ለእኔ ሰጠኝ።

10 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በጎቹ በጎመጁ ጊዜ ዓይኔን አንሥቼ በሕልም አየሁ፤ እነሆም፤ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ነበሩ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ በሕልም። ያዕቆብ ሆይ አለኝ፤ እኔም። እነሆኝ አልሁት።

12 ፤ እንዲህም አለኝ። ዓይኔህን አቅንተህ እይ፤ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ናቸው፤ ላባ በአንተ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቼአለሁና።

13 ፤ ሐውልት የቀባህበት በዚያም ለእኔ ስእለት የተሳልህበት የቤቴል አምላክ እኔ ነኝ፤ አሁንም ተነሥተህ ከዚህ አገር ውጣ፤ ወደ ተወለድህበትም ምድር ተመለስ።

14 ፤ ራሔልና ልያም መልሰው እንዲህ አሉት። በአባታችን ቤት ለእኛ ድርሻና ርስት በውኑ ቀርቶልናልን?

15 ፤ እኛ በእርሱ ዘንድ እንደ ባዕድ የተቆጠርን አይደለንምን? እርሱ እኛን ሸጦ ዋጋችንን በልቶአልና።

16 ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከአባታችን የነሣው ይህ ሁሉ ሀብት ለእኛና ለልጆቻችን ነው፤ አሁንም እግዚአብሔር ያለህን ሁሉ አድርግ።

17 ፤ ያዕቆብም ተነሣ፤ ልጆቹንና ሚስቶቹንም በግመሎች ላይ አስቀመጠ፤

18 ፤ መንጎቹንም ሁሉ፤ የቤቱንም ዕቃ ሁሉ፤ በሁለት ወንዞች መካከል ሳለ ያገኛቸውን ክብቶች ሁሉ ይዞ ወደ አባቴ ወደ ይስሐቅ ወደ ከነዓን ምድር ሄደ።

19 ፤ ላባ ግን በጎቹን ለመሸለት ሄዶ ነበር፤ ራሔልም የአባትዋን ተራፊም ሰረቀች።

20 ፤ ያዕቆብም የሶርያውን ሰው ላባን ከድቶ ኮበለለ፤ መኮብለሉንም፤ አልነገረውም።

21 ፤ እርሱም ያለውን ሁሉ ይዞ ኮበለለ፤ ተነሥቶም ወንዙን ተሻገረ፤ ፊቱንም ወደ ገለዓድ ተራራ አቀና።

22 ፤ በሦስተኛውም ቀን የያዕቆብ መኮብለል ለላባ ተነገረው።

23 ፤ ከወንድሞቹም ጋር ሆኖ የሰባት ቀን መንገድ ያህል ተከተለው፤ በገለዓድ ተራራም ላይ ደረሰበት።

24 ፤ እግዚአብሔርም ወደ ሶርያው ሰው ወደ ላባ በሌሊት ሕልም መጥቶ፤ ያዕቆብን በክፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ አለው።

25 ፤ ላባም ደረሰበት፤ ያዕቆብም ድንኳኑን በተራራው ተክሎ ነበር፤ ላባም ከወንድሞቹ ጋር በገለዓድ ተራራ ድንኳኑን ተክለ።

26 ፤ ላባም ያዕቆብን አለው። ለምን እንዲህ አደረግህ? ከእኔ ከድተህ ኮበለልህ፤ ልጆቼንም በሰይፍ እንደ ተማረኩ ዓይነት ነዳሃቸው።

27 ፤ ስለምን በሰውር ሸሸህ? ከእኔም ከድተህ ስለምን ኮበለልህ? በደስታና በዘፈን በከበሮና በበገና እንድሰድድህ ለምን አልነገርኸኝም?

28 ፤ ወንዶቼንና ሴቶቼን ልጆቼን እንድስም ስለ ምን አልፈቀድህልኝም? ይህንም በስንፍና አደረግህ።

29 ፤ ክፉ አደርግላችሁ ዘንድ ኃይል ነበረኝ፤ ነገር ግን የአባታችሁ አምላክ ትናንት። ያዕቆብን በክፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ ብሎ ነገረኝ።

30 ፤ አሁንም የአባትህን ቤት ከናፈቅህ ሂድ፤ ነገር ግን አምላኮቼን ለምን ሰረቅህ?

31 ፤ ያዕቆብም መለሰ ላባንም እንዲህ አለው። ልጆችህን ከእኔ የምትቀማኝ ስለመሰለኝና ስለፈራሁ ይህን

አደረግሁ።

32 ፤ አምላኮችህን የምታገኝበት ሰው ግን እርሱ ይሙት፤ የአንተ የሆነውም በእኔ ዘንድ ይገኝ እንደ ሆነ በወንድሞቻችን ፊት ፈልግ፤ ለአንተም ውሰደው አለ። ራሔል እንደ ሰረቀቻቸው ያዕቆብ አያውቅም ነበርና።

33

ላባም ወደ ያዕቆብ ድንኳንና ወደ ልያ ድንኳን ወደ ሁለቱም ባሪያዎች ድንኳን ገባ፤ ነገር ግን አላገኘም። ከልያም ድንኳን ወጥቶ ወደ ራሔል ድንኳን ገባ።

34

ራሔልም ተራፊምን ወስዳ ከግመል ኮርቻ በታች ሸሽገች፤ በላዩም ተቀመጠችበት። ላባም ድንኳኑን ሁሉ ፈለገ፤ አንዳችም አላገኘም።

35

እርስዋም አባትዋን፡- በፊትህ ለመቆም ስላልቻልሁ አትቆጣብኝ፤ በሴቶች የሚደርስ ግዳጅ ደርሶብኛልና አለችው። እርሱም ፈለገ፤ ነገር ግን ተራፊምን አላገኘም።

36

ያዕቆብም ተቆጣ ላባንም ወቀሰው፤ ያዕቆብም መለሰ ላባንም እንዲህ አለው፡- የበደልሁህ በደል ምንድር ነው? ኃጢአቴስ ምንድር ነው ይህን ያህል ያሳደድኸኝ?

37

አሁንም ዕቃዬን ሁሉ በረበርህ፤ ከቤትህስ ዕቃ ሁሉ ምን አገኘህ? እነርሱ በእኛ በሁለታችን መካከል ይፈርዱ ዘንድ በወንድሞቼና በወንድሞችህ ፊት አቅርበው።

38

ሀያ ዓመት ሙሉ ከአንተ ጋር ነበርሁ፤ በጎችህና ፍየሎችህ አልጨነገፉም፤ የመንጎችህንም ጠቦቶች አልበላሁም፤ አውሬ የሰበረውን አላመጣሁልህም ነበር፤

39

እኔ ስለ እርሱ እከፍልህ ነበርሁ፤ በቀንም በሌሊትም የተሰረቀውን ከእጄ ትሻው ነበርህ።

40

የቀን ሐሩር የሌሊት ቀር ይበላኝ ነበር፤ እንቅልፍም ከዓይኔ ጠፋ።

41

እንዲሁ በአንተ ቤት ሀያ ዓመት ነበርሁ፤ አሥራ አራት ዓመት ስለ ሁለቱ ሴቶች ልጆችህ፤ ስድስት ዓመትም ስለ በጎችህ ተገዛሁልህ፤ ደመወዜንም አሥር ጊዜ ለዋወጥኸው።

42

የአባቴ የኦብርሃም አምላክ የይስሐቅም ፍርሃት ከእኔ ጋር ባይሆንስ ዛሬ ባዶ እጄን በሰደድኸኝ ነበር፤ እግዚአብሔር መከራዬንና የእጆቼን ድካም አየ፤ ትናንትም ገሠጸህ።

43

ላባም እንዲህ ብሎ ለያቆብ መለሰለት፡- ሴቶቼ ልጆች ልጆቼ ናቸው፤ ሕፃናቴም ሕፃናቴ ናቸው፤ መንጎቼም መንጎቼ ናቸው፤ የምታየውም ሁሉ የእኔ ነው፤ ዛሬም በእነዚህ በሴቶች ልጆቼና በወለዱአቸው ልጆቻቸው ላይ ምን ላደርግ ይቻላል?

44

አሁንም ና፤ አንተና እኔ ቃል ኪዳን እንጋባ፤ በእኔና በአንተ መካከልም ምስክር ይሁን።

45

ያዕቆብም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አቆመ።

46

ያዕቆብም ወንድሞቹን፡- ድንጋይ ሰብስቡ አላቸው፤ እነርሱም ድንጋይ ሰብስበው ከመሩ፤ በድንጋዩም ክምር ላይ በሉ።

47

ላባም ይጋርሠሁዱታ ብሎ ጠራት፤ ያዕቆብም ገለዓድ አላት።

48

ላባም፡- ይህች ክምር በእኔና በአንተ መካከል ዛሬ ምስክር ናት አለ። ስለዚህም ስምዋ ገለዓድ ተባለ፤

49

ደግሞም ምጽጳ ተባለ፡- እኛ በተለያየ ጊዜ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ሆኖ ይጠብቅ ብሎአልና።

50

ልጆቼን ብትበድላቸው ወይም በላያቸው ሚስቶችን ብታገባቸው ከእኛ ጋር ያለ ሰው የለም፤ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ምስክር ነው።

51

ላባም ያዕቆብን አለው፡- በእኔና በአንተ መካከል እነሆ ይህች ክምር፤ እነሆም ያቆምኋት ሐውልት

52

እኔ ወደ አንተ ይህችን ክምር እንዳላልፍ፤ አንተም ለከፋት ወደ እኔ ይህችን ክምርና ይህችን ሐውልት፤ እንዳታልፋት፤ ይህች ክምር ምስክር ናት፤ ይህችም ሐውልት ምስክር ናት።

53

የአብርሃም አምላክ የናኮርም አምላክ የአባታቸውም አምላክ በእኛ መካከል ይፍረድ። ያዕቆብም በአባቱ በይስሐቅ ፍርሃት ማለ።

54

ያዕቆብም በተራራው ላይ መሥዋዕትን ሠዋ፤ ወንድሞቹንም እንጀራ እንዲበሉ ጠራ፤ እነርሱም እንጀራን በሉ፤ በዚያም በተራራ አደሩ።

55

ላባም ማልዶ ተጎሥቶ ወንዶቹንና ሴቶቹን ልጆቹን ሳመ ባረካቸውም፤ ላባም ተመልሶ ወደ ስፍራው ሄደ።